

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

*****

Zbrojaři se těší na žně a lidé chudnou

Ideální by bylo, kdyby premiér Petr Fiala a jeho čtyřdemolice složila ruce do klína

do podzimních voleb nic nedělala, jinými slovy přestala by škodit občanům. Ale bohužel, pokračují v tom. Jako by jejich útoků na životní úroveň nebylo dost. Stejně tak nikým nevolení byrokrati v Bruselu. Asi nečekáte, že k tomu budu mlčet.

České domácnosti se podle všeho musí připravit na další vlnu zdražování. Už od loňského listopadu totiž v ČR klesá objem plynu v zásobnících, které jsou aktuálně plné jen ze 40 procent. Cena plynu na velkoobchodní burze přitom poskočila meziročně o 92 procent. Podle energetického experta Pavla Janečka se může jednat o problém do budoucna, protože se budou plnit za velmi nevýhodné letní ceny. Velkoobchodní ceny plynu, ale také elektřiny se tak

brzy projeví ve vyšších koncových cenách pro spotřebitele.

A comeback zažívá také zdražování potravin, kdy ceny komodit rostou nejrychleji za poslední dva roky. Jedná se o ceny, za něž zemědělci dodávají do prodejní sítě nebo k dalšímu zpracování, takže jejich nynější citelný růst představuje pro nadcházející dobu výrazný tlak na růst cen potravin v obchodech.

Cena zemědělské produkce v lednu meziročně stoupla o 9,1 %, což je nejvyšší cenový nárůst od března 2023. Třeba takové ovoce ale meziročně zdražilo až o 30 %. Celoročně by letos měly potraviny zdražit o zhruba šest %, více než dvojnásobně v porovnání s celkovou vyhlášenou inflací. »Konečné ceny potravin pro spotřebitele určují supermarkety,« uvedl mluvčí Potravinářské komory ČR Zemánek a podotkl, že pro zásadní zlevnění není prostor kvůli rostoucím tlakům na výrobu, poplatkům za obaly a odpady nebo mzdám. Všichni si asi pamatujeme, jak se řetězce chovaly během inflace v posledních letech, kdy ke zdražování potravin sahaly i v situacích, kdy pro to nebyl důvod. Zahraniční řetězce si z občanů ČR dlouhodobě dělají výnosné dojné krávy, neboť jejich marže jsou ve srovnání se Západem v průměru o 1/3 vyšší.

Vláda ještě více ukrajinská

Je tedy jasné, že české domácnosti čeká po ekonomické stránce další náročný rok. Kdo by ale čekal reakci Fialovy vlády či snad dokonce jakoukoliv pomoc, je na omylu. Premiér Fiala totiž opět potvrdil, že pro jeho vládu jsou prioritou investice jiným směrem. »Ještě víc pomáhat Ukrajině«. S tímhle poselstvím odletěl do Londýna na summit evropských lídrů český premiér. Ten také oznámil, že výdaje na zbrojení musí růst. A Fialova politika v tomto dokonale následuje intence předsedkyně EK – Ursuly Von der Leyenové. Ta chce totiž na přezbrojení Evropy utratit vše, co bylo určené pro občany, např. zbytek fondu obnovy po covidu, ačkoliv zrovna česká ekonomika se z dopadů covidu vlastně nikdy nevzpamatovala.

Zatraceně drahé válečnické choutky

Dalším příkladem sázky na jedinou – válečnickou kartu – je také zrušení morální hranice Evropské investiční banky, která odmítala financovat zbrojení, ale místo toho investovala například do infrastruktury. A tak vládě Petra Fialy kromě opozice či ekonomických expertů začínají spílat i političtí komentátoři. Fialova vláda by jasně měla říct, kde na navýšení výdajů na zbrojení hodlá vzít. Obzvláště poté, co porušila snad všechny předvolební sliby i body svého programového prohlášení, když zvedla daně, valorizace důchodů snížila stejně jako nové výměry penzí, přičemž zvýšila věk pro odchod do důchodu a zrušila daňové výjimky na děti. 1% na zbraně navíc, jak chce teď vláda, je aktuálně 80 až 85 mld. Kč. Na řádné valorizace důchodů přitom vládě loni 19 mld. chybělo. Chce-li tedy vláda na obranu dlouhodobě začít vynakládat 85 mld. korun navíc při takřka třisetmiliardovém schodku státního rozpočtu, s hospodářstvím, infrastrukturou i státními službami v rozkladu, měla by nyní před volbami jednoznačně říct, jaká skupina obyvatel bude platit válečnické choutky lídrů EU tentokrát.

Kateřina Konečná, europoslankyně, předs.ÚV KSČM

Ve Strakově akademii potřebujeme českého Roberta Fica

Bývalý předseda KSČM, dlouholetý 1. místopředseda PS a současný jihočeský krajský zastupitel Vojtěch Filip označil Donalda Trumpa už před jeho prvním zvolením americkým prezidentem za nevyzpytatelného člověka, jenž umí překvapit doslova z minuty na minutu. Pravdou je, že nikdy nepatřil ani mezi jeho zaryté odpůrce, ovšem ani nekritické sympatizanty, vždy si držel nadhled. Jak v tomto světle vidí aktuální dění v zahraničí, je předmětem rozhovoru pro iportaL24.cz. Řeč přirozeně přišla i na domácí politickou scénu...

Pane doktore, zůstává Donald Trump ve vašich očích nevyzpytatelný i po pěti týdnech po inauguraci? Zajímavá otázka, složitá odpověď. Možná mě trochu v pozitivním slova smyslu zaskočil svým aktuálním postojem k Rusku, které odmítá pojmenovat agresorem a reálně vnímá a prezentuje důvody, které Moskvu vedly k zahájení speciální vojenské operace. Prostě na rozdíl od Bruselu vidí tento konflikt v širších souvislostech, které jsou nezpochybnitelné, byť úmyslně opomíjené. Protože je ale tvrdý byznysmen, musíme se v této souvislosti i ptát, proč tak činí?

Jeho snaha o dohodu s Ruskem je totiž očividná. Je ovšem stejně upřímná jako očividná. Není to o podlézání Rusku, spíš jde o to, jak se dohodnout na těžbě strategických nerostných surovin na Ukrajině. Byznys je byznys. Potom ovšem nelze brát na lehkou váhu coby projev nějakého fanfarónství, když Trump prohlašuje, že kdyby on byl v úřadě místo Bidena, k válce by nikdy nedošlo, že by se s Putinem uměl dohodnout. To jen potvrzuje, že Bidenova administrativa sledovala jiné cíle a Biden byl zřejmě řízen jinou skupinou elit. Na rozdíl od něj pak Trump chce tyto elity i řídit.

A že deklaruje například jen dvě pohleví, že zatrhnul přísun nehorázných peněz neziskovkám nebo že dělá pořádek v americké migrační politice? S tím nelze než souhlasit, notabene právě toto Trump avizoval již v předvolební kampani a de facto po celou dobu, co byl mimo Bílý dům.

Takže ono to je s tou jeho nevyzpytatelností nyní jiné. Řekl bych, že teď je možná o něco méně nevyzpytatelný, než byl v prvním prezidentském období. On nyní v podstatě čitelnější, »jen« plní to, co sliboval.

Tedy i ve vztahu k Evropě? Ano. Nečekal jsem tak razantní atak, to přiznávám, ale je to bez skrupulí a otevřené, prostě nynější politika Bílého domu vůči Evropě je z pozice síly. Jestliže např. Evropa má na dovoz aut do Spojených států clo 2,5 % a americká auta jsou ze strany Evropy zatížena desetiprocentním clem, tak se naopak divím, že Američané toto akceptovali tak dlouho. Zmíním ještě nedávný výrok prezidenta Václava Klause ve vysílání Prima CNN NEWS, jenž kritizoval evropskou dotační politiku na výrobky určené pro americký trh – čili cíleně vysoké dotace, aby evropské zboží na americkém trhu výrazně nižšími cenami právě díky oněm dotacím likvidovalo zboží americké. To přece taky není normální. Přesně takhle, slušně řečeno, byli hloupí naši polistopadoví politici, kteří přestali chránit domácí trh, a podívejte se, kam jsme se dneska dopracovali. Například cenový růst potravin je zřejmě nezastavitelný, nad cenovkami v obchodech se tají dech a člověk si jen říká, kam až tohle dojde, kdy a jak to někdo zastaví.

Nahrál jste mně na další otázku – tedy se vás ptám: Kdo a jak to cenové šílenství zastaví? Zastavit ho mohou jen odpovědní politici, které si ovšem lidé musí nejdříve zvolit. Na podzim k tomu budou mít možná poslední příležitost. Vezmu to stručně – základem je postoj občanů, kteří musí dát najevo svoji nespokojenost, ostatně to permanentní zdražování prioritní komodity = potravin, se v prvé řadě týká jejich peněženek. Pokud lidé zůstanou neteční a ve volbách znovu dají přednost populistické, lživé a protinárodní politice dnešní koalice, pokud mezi obyvatelstvem bude dál vítězit nesmyslná antiruská propaganda na úkor přítomnosti a budoucnosti, považují za naprosto reálné, že v blízké době začne skokově přibývat těch lidí, kteří nebudou na to jídlo mít vůbec. Už dneska je takových dost, ale pořád ještě málo, aby se vláda potkala s razantní odezvou.

Čili já osobně považují podzimní volby do Poslanecké sněmovny za naprosto stěžejní, za nejdůležitější od roku 1990. Dostane-li se k moci pronárodní vláda aspoň v takovém výrazu jako na Slovensku či v Maďarsku, bude v prvé řadě nutné, aby stát, protože soukromníci na to nemají, investoval velké peníze do obnovy zemědělsko-rostlinářské produkce a zpracovatelského potravinářského průmyslu, pochopitelně včetně striktní ochrany domácího trhu před pofiderními a často nekvalitními zahraničními potravinami. Víte, v tomto punktu se jedná vlastně o to samé, co jsem před chvílí uváděl k té takřikající předotované evropské výrobě pro americký trh...

I k nám, východní Evropě, se totiž v období po listopadu 1989 chová západní Evropa úplně stejně – až přemrštěnými státními dotacemi do tamního zemědělství zlikvidovala zemědělství naše, který cenově Západu logicky není schopno konkurovat, protože naše dotace do českého zemědělství jsou nesrovnatelně nižší.

Říkal jste, že do obnovy českého zemědělství bude muset investovat stát. Kde na to ale vezme, když hospodaříme s tak obrovským schodkem a každou minutou se zadlužujeme více a více? Jeden můj známý mně před pár dny po Fialově projevu k občanům, kde hovořil o 3 % HDP na zbrojení, poslal tento profesorův slogan trochu pozměněný, a sice: »3 % HDP do zemědělství. Nechceme válčit. Chceme jíst.« Pokud si uvědomíme reálný význam, reálné možnosti, resp. reálné postavení České republiky v Evropě, a aniž bychom se ponižovali, budeme-li udržovat korektní vztahy se všemi velmocemi, nehrozí nám žádné vojenské či válečné nebezpečí. Ano, kromě migrantů, kterým jsme ale otevřeli hranice my sami. Ty dveře se ovšem stejně tak rychle, jako se otevřely, dají zase zavřít. Znovu záleží na tom, koho si občané na podzim zvolí. To je všechno.

Jak vidíte, není to až zase tolik složité. Shrnutí a podtrženo – ve Strakově akademii potřebujeme českého Roberta Fica. Jestliže toto občané nepochopí, pak se o budoucnost České republiky snad poprvé v životě začnu vážně obávat.

Zbyšek Kupský iportaL24.cz

NE dalšímu zdražování veřejné dopravy

Výbor pro dopravu Středočeského kraje projednával v pátek 21. února »Úpravy tarifu PID ve vnějších pásmech s platností od 1. 7. 2025«, tedy zdražování veřejné dopravy. Jedná se o 20 až 30procentní nárůst jízdného s tím, že v uvedeném rozsahu méně porostou elektronické platby, více ceny papírových jízdenek.

Začátek července je ale s velkým otazníkem, protože kraj musí nejprve jednat s Prahou o zdražení na jejím území (PID je společný systém), což ovšem může narazit na blížící se volby v metropoli... Navíc se vládnoucí koalice dostala do vlastní časové pasti snížením počtu jednání zastupitelstva kraje.

Radní Borecký nutnost zdražování zdůvodňoval velkými investicemi zejména do vozového parku a samozřejmě inflací. Kdyby se nezdražovalo, kraji by vzrostly náklady a musel by prý omezit modernizaci školství a méně dávat na silnice.

V diskusi jsem se proti návrhu vyhradil s tím, že je to otázka priorit. Veřejná hromadná doprava by měla mít v rozpočtu kraje větší prioritu, protože její vyšší konkurenceschopnost s osobní automobilovou dopravou je ve veřejném zájmu. Tím jsem samozřejmě nemyslel, že by se měly kráti prostředky na školství, šetřit se dá i jinde. Zároveň jsem se ohradil proti argumentaci, že podle zkušeností z některých měst ani jízdné zdarma cestující do autobusů nepřivede. Nestačí totiž jen sundat cenu, přitažlivost veřejné dopravy závisí také na její kvalitě, dostupnosti a rychlosti, nicméně i cena v tom hraje významnou roli.

Materiál se bral na vědomí, ale i tak jsem pro to ruku nezvedl, protože v zápisu, který je veřejný, je uváděno i pod vzetím na vědomí PRO, PROTI, ZDRŽELI SE. A já PRO zdražování veřejné hromadné dopravy opravdu nejsem.

Mgr. Ivan Cinka, člen Výboru pro dopravu Středočeského kraje za STAČILO!

Krásný Gérard Philippe aneb Fanfán Tulipán: Byl komunistou a předky měl z Čech. Nedožil se ani 37 let

Francouzský herec se v našich končinách zapsal do povědomí především díky jeho nezapomenutelné roli Fanfána Tulipána. Představitel klasických hrdinů měl andělskou tvář a rysy svůdníka. Svůj život žil naplno, jako by věděl, že nemá moc času.

Gérard Philippe se narodil roku 1922 v tehdy ještě filmem netknutém městě Cannes. Pocházel z dobře situované rodiny. Jeho otec měl advokátní kancelář na Azurovém pobřeží, a tak mladému Gérardovi mohl poskytnout peníze na dobré vzdělání. Sám Gérard ale nebyl zase tak výjimečným studentem. Jeho talent a touhy se projevovaly v úplně jiném odvětví. Už jako mladý zazářil na večírku svých rodičů, kde na přání všech přítomných přednesl humoristickou bajkou. Ta sklídila ohromný úspěch. Už zde byl patrný jeho herecký um. Stát se hercem byl jeho sen, pro které však neměl přílišné pochopení jeho podnikatelsky založený otec. Nakonec našel potřebnou podporu a zastání u své matky, která měla po své matce kořeny v Česku. Namísto studií práv tak mladý Gégé, jak mu jeho přátelé říkali, studoval dva roky herectví v Cannes.

Mladý Gérard se stal hercem na plný úvazek. Hodně cestoval s divadelním souborem a vyzkoušel si i své první filmové role. Zásadní zlom ale nastal v roce 1945, když ztvárnil roli v Camusově dramatu Caligula. Jeho popularita strmě stoupala, což mu otevřelo dveře k zásadním rolím. Již následujícího roku exceloval v Dostojevského románu Idiot, coby kníže Myškin, a stal se tak symbolem poválečné generace mladých herců. Znáť ho můžeme i z Dáblovy krásy, kde se proměnil jak v Mefistu, tak i ve Fausta, či jako Juliana Sorela z románu Červený a černý.

Té největší slávy ale dosáhl v roce 1952, kdy se tento mužný herec s rysy chlapce zhostil své nejkoničtější role, Fanfána Tulipána. Toho si ostatně zamilovalo i české publikum. Kouzlo ztřeštěného a romantického hrdiny v kombinaci s tehdejší italskou hereckou legendou Ginou Lollobrigiovou si zamilovaly miliony lidí po celém světě.

Necelé tři roky po tomto světovém úspěchu zavítal Gégé se souborem Théâtre National Populaire i do Prahy a Brna. To byl vzhledem k tehdejšímu režimu malý zázrak. Komunisté ale z návštěvy hvězdy jeho formátu strach neměli. Důvody byly dva. Jednak měl Gérard přes svou babičku vazby na Čechy a Moravu a jednak se nikdy netajil tím, že měl levicové smýšlení a obdivoval Fidela Castra. Sám herec byl taky aktivním členem komunistické strany a namlouval texty Karla Marxe.

Herec žil svůj život naplno. A za jeho poměrně krátkou kariéru stihl natočit na třicet filmů, což je opravdu úctyhodné číslo. Už od dětství byl ale jeho život provázen častými nemocemi. Z natáčení jeho posledního úspěšného filmu Nebezpečné známosti se herec vracel domů s vážnými zdravotními komplikacemi. Náročné natáčení probíhalo v Mexiku, a tak se lékaři nejprve domnívali, že se herec nakazil nějakou tropickou chorobou. Po důkladném vyšetření však přišla špatná zpráva. Philippe trpěl rakovinou jater. Právě když jeho nový snímek v kinech lámal divácké rekordy, Gérard odešel v tichu do hereckého nebe v brzkém věku nedožitých 37 let. Na jeho přání byl pochován v kostýmu Rodrigeze z Corneillova Cida. A i přesto, že zemřel velmi mladý, v paměti diváků po celém světě zůstane navždy jako jeden z největších talentů své doby. Red.

PÍŠETE NÁM

Jsem jako pan "vláček" .

/ Úděl mnohých seniorů . /

Mnoho lidí u nás jistě shlédlo krásný western " Tenkrát na Západě ", takže si mnozí vybaví postavu padoucha pana "vláčka" žijícího ve vlaku, obandážovaného od hlavy až k patě a pohybujícího se za pomoci stropních úchytnů ve vagonu vlaku.

Já osobně jsem česká důchodkyně . Nejsem žádný západní westernový padouch. Žiji 72 let ve střední Evropě a ne na Západě. Jelikož jsem v genech zdědila národu pracovitěho dřiče, tak jsem si vykoledovala nemálo zdravotních neduhů. Dnes jsem zasloužilou, avšak režimem i současnou vládou nenáviděnou důchodkyní. Jak vypadá můj den ? Následovně. Celá bolavá se přinutím časné ráno vstát z lůžka, které se mi zdá být jakýmsi "Záhořovým ložem". A začíná každodenní rituál, kterým je mazání mnohými mastmi a gely všech svalů a kloubů. Když jsem konečně všemi mastmi mazaná :o) přichází na řadu bandážování a to od krční páteře, bederní páteře, kolen, lýtek až po oteklé kotníky. Tinitus mi od rána do večera v uších hraje to své "šu šu šu, šumění " .

Rádio sice doma nemáme, ale platit za něj musím . Stabilní a správná motorika mě navždy opustila a tím pádem trpím Zemanovým syndromem "korunovačnických klenotů". Po ulici pak často vrávorám jako pravá alkoholička, byť mám k alkoholu celoživotně bytostný odpor. Na zahrádce mám několik do země zabodnutých tyčí k udržení své vzpřímené stability. Již jednou se mi stalo, že jsem na zahrádce, po svém nekontrolovatelném pádu, na sebe téměř převrhla menší sud s tekutým hnojivem ze slepičince. Nic pěkného to nebylo. Následovalo několikadenní ledování naraženin. Chůzi ze schodů dolů absolvuji držení se madla a v dostatečném záklonu, abych v případě kolize sjela schody po svém dvoudílném zadním svalu. Právým opakem zdolávám chůzi do schodů, a to je v hlubokém předklonu téměř po čtyřech. Bez madla nedám žádný schod. Mým častým cestovním a kulturním zážitkem je, jako asi u všech důchodců, návštěva lékáren. Stále doufám, když už lidstvo létá do vesmíru, že už byl vynalezen nějaký zázračný lék, gel, mast, "zlatý grál", který se mi povede objevit a pomůže mi prožít alespoň 1 celý den bez bolesti. Dobře však ví , že proti věku není žádného léku.

V lékárnách odevzdávám celkem pravidelně desátek ze svého podprůměrného důchodu. Stávám se se vším všudy dítětem, které si musí po obědce chvilku pospat. Když se v z mrákotného spánku proberu, nevím je-li ráno nebo večer a ani co je vlastně za den. A tak ubíhá den za dnem. Dost se teď nasmějí sama sobě, své nemohoucnosti, zatím ještě únosné. Mladí nám závidí důchody, my jim jejich mládí. Co mladým nikdo z nás starých nezavídí, jsou dnešní režimní poměry. Mladí, kteří mají děti a pracují mnoho hodin denně, si z vydělaných peněz šetřít na důchody nemohou, sotva s penězi vyjdou. Současný režim by vyplácení důchodů nejraději zrušil úplně, aby měl svých 5 % na zbrojení, na své války. **V zájmu svých dětí a vnoučat řeknu současné vládě STAČILO !** Eva Dolejšová

Smrskflace – nenápadné zdražování pokračuje

Odiportal24.cz

Stejný obal, stejná cena, jen produkt uvnitř je o něco lehčí. Jde o tzv. smrskflaci, na kterou český spotřebitel v posledních letech stále častěji naráží. Vidět ji můžeme u celé škály produktů, typicky se jedná například o balení čokolád, brambůrků, lze ji ale najít i u drogistického zboží či mycích prostředků. U nás smrskflace není zakázána, prodej zbytečně velkého obalu už může být problém.

Jedná se o případy, kdy například krabice s cereáliemi zůstane stejně velká, ale změní se pouze gramáž. Pro spotřebitele může být smrskflace matoucí, jelikož ji nemusí vždy na první pohled odhalit. Přitom se jedná o nástroj, který slouží k nenápadnému zdražení zboží. V tiskové zprávě na to upozornila spotřebitelská organizace dTest. Smrskflace není ze zákona zakázána, ani není stanoveno, že by prodávající musel spotřebitele upozornit, že došlo ke změně balení. Jinak je tomu například ve Francii, kde jsou někteří obchodníci povinni informovat spotřebitele i o případných změnách množství výrobku.

»Smrskflace v zákoně výslovně upravena není, nicméně obchodníci musí dodržovat řadu souvisejících povinností, zejména správně informovat o ceně a nevyrábět zbytečně velké obaly,« vysvětlila ředitelka organizace **Eduarda Hekšová**. Dodala, že prodávající je povinen spotřebitele informovat o ceně a případně i měrné ceně, tedy ceně za jednotku množství výrobku. S ohledem na povahu výrobků se jedná například o cenu za 1 kilogram, 1 metr či 1 litr. »Právě díky měrným cenám mohou spotřebitelé snáze odhalit, zda je pro ně nákup skutečně výhodný,« dodala Hekšová. V pořádku nejsou také nepřiměřeně velké obaly, kdy obchodníci v obalu kromě výrobku prodávají často i velké množství vzduchu. »Bezodvůdně velké obaly však mohou klamat spotřebitele a zároveň zbytečně zatěžují životní prostředí,« uvedla. Zákon o obalech přitom stanovuje, že osoba, která uvádí na trh obal musí zajistit, aby hmotnost a objem obalu výrobku byly co nejmenší. Účelem této úpravy je předcházení vzniku odpadů, a tím i odpadu z obalů. Nedodržení požadavku na co nejmenší obal je přestupkem, který mohou dozorové orgány pokutovat až do výše půl milionu korun.

Spotřebitelská organizace radí, aby se spotřebitelé v případě, že narazí na příliš objemný obal, obrátili na příslušné dozorové orgány s podezřením na spáchání přestupku. U obalů, které jsou v přímém kontaktu s potravinami, je k projednávání přestupků příslušná Státní zemědělská a potravinářská inspekce. U kosmetických výrobků to jsou krajské hygienické stanice a u humánních léčivých přípravků provádí kontrolu Státní ústav pro kontrolu léčiv. Česká obchodní inspekce pak kontroluje splnění povinnosti uvádět na trh co nejmenší obal v ostatních případech. (jad)

SETKÁNÍ 7

Tento díl věnuji spolužákovi **Prof. JUDr. DrSc. Zdeňku**

Součkovi MBA, kterému jsme tehdy říkali prostě „Soban.“

Ročník narození 1932. Nesmírně akční kluk, předseda třídní samosprávy. Školské vědomosti mu snad samy lezly do hlavy, vyložený jedničkář. K maturitě nás měl přivést jako třídní profesor Kocián, který měl pověst velice přísného, prudkého a nekompromisního člověka. Při prvním setkání ale Zdeněk se širokým úsměvem pronesl řeč: „Pane profesore, právě si se spolužáky říkáme, jak je to prima, že právě vy nás povedete k maturitě....“ A byl náš. V té době, v té době, v té době podobě děje i

dnes), bylo na kantory nakládáno dost papírování, psaní všemožných posudků a podobně. Zdeněk dokázal postupně většinu úkolů třídního profesora převést na sebe, tak spokojen byl nejen profesor, ale i my, určitě některým usnadnil vhodnou formulací posudků cestu k maturitě nebo i na vysokou školu.

Po maturitě Zdeněk vystudoval „eminenter“ práva, k nim jaksi bokem zvládl i národohospodářství, jak se říkalo dnešní ekonomii. V tomto oboru získával stále vyšší pozice, později se stal naším zástupcem v Radě vzájemné hospodářské pomoci (RVHP/ našeho východního bloku. Své vysoké postavení několikrát využil k tomu, že svým spolužákům pomohl vyřešit problém či vyžehlit škraloupek. Už v té době publikoval a vydával knihy, cestoval po světě a zvládal cizí jazyky. Největších úspěchů a uznání doma i ve světě se mu dostalo až po roce 1990.

Po roce 1990 s přechodem na tržní hospodářství vypracovával pro klíčové podniky naší ekonomiky strategii jejich řízení. Založil „Klub stratég“ s cílem rychlé orientace v nových podmínkách. Učil v moha odborných kurzech, školil podnikatele, vysokoškoláky, motivoval je. V manažerských školách i podnikových kurzech uplatňoval své znalosti, získané na zahraničních cestách a studiem metod řízení amerických, japonských i čínských podnikatelů. Především v Číně, ale také v Rusku viděl obrovský potenciál a možnosti pro českou ekonomiku. Byl spoluzakladatelem Moravské vysoké školy v Olomouci. Prostě teorii spojoval přímo s praxí. Jeho cílem bylo, aby naše podniky co nejlépe fungovaly a byly schopny konkurence. Tak nám to tlumočil na schůzkách třídy, které přes svou enormní vytíženost téměř nikdy nevynechal. Samozřejmě také publikoval, za svůj život vydal přes 20 odborných knih, napsal mnoho statí, poskytl řadu pohovorů. Procestoval celý svět - prý 76 států a všechny kontinenty.

Za svou činnost byl uznáván – stal se třeba manažerem roku 2015 a v témže roce byl uveden do „ekonomické síně slávy“. Prezident Miloš Zeman mu udělil v posledním roce výkonu své funkce vyznamenání za zásluhy o českou ekonomiku. Vážil si toho – dokonce nás, zbylé spolužáky pozval na oslavu do útulné hanspaulské restaurace pod kostelem svatého Matěje. Moc už nás nebylo – jen tři. Ne proto, že by se chtěl chlubit, ale protože byl se spolužáky pořád ten gymnazista jako kdysi a měl si s nimi o čem povídat a na co vzpomínat.

V roce léta 2023 se s ním loučila přeplněná velká obřadní síň krematoria ve Strašnicích. Za spolužáky už jen já.

Třídní srazy nemívají tu nejlepší pověst. Po alkoholu se někdy řeší staré křivdy, ve smíšených třídách také vztahy, co nedopadly dobře. To u nás nebylo. Rádi jsme se setkávali všichni, a bez rozdílu na někdejší studentské partičky jsme vzpomínali a dobře se bavili dohromady. Téměř všichni vystudovali vysokou školu, zapojili se úspěšně do práce pro naši republiku na místech kde to bylo skutečně potřeba. V současné době vychází z vysokých škol příliš mnoho lidí s tituly pro tituly, které společnosti nic moc přinést nemohou.

Pavel Hruban

Všem jubilantům, kteří v měsíci březnu slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme oceán štěstí, moře lásky, řeku přátelství, pramének naděje, ani kapku zklamání a k tomu velký kopec zdraví a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě. OV KSČM Kladno

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIC 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí